

ene er Osloprocessen, som nu kører videre i Dublin, og det er andet er FN-processen, CCW. Osloprocessen: Jeg har fuld respekt for den norske udenrigsministers og for Røde Kors' arbejde, som satte det i gang på et tidspunkt, hvor FN-sporet var nødlidende. Derfor synes jeg, det er fint, at det spor blev sat i gang, og at der kom bevægelse i det.

Et af de væsentlige dokumenter i Oslosporet er Wellingtonerklæringen, som Danmark jo også skrev under på, og der skal man lige være opmærksom på, at den taler om uacceptable skadevirkninger. Altså, man skal udfase dem, som har uacceptable skadevirkninger, det vil sige dem, der ikke har selvdestruktionsmekanismer. Det er Wellingtonpapiret, som er grundpapiret i Osloprocessen. Hvis man så i Osloprocessen, hvor vi altså stadig væk deltager, kan nå frem til en position, som kan føres videre ind i FN-processen, hvor vi har formandskab, og som betyder, at vi kan få trukket de lande, som har disse våben, ind til et forbud mod dem, som forårsager uacceptable skader og ikke har selvdestruktionsmekanisme, er meget jo nået.

Vi deler selvfølgelig fuldstændig hr. Jørgen Poulsens bedrøvelse over det, vi har set at disse våben kan forvolde. Jeg har såmænd også sammen med hr. Jørgen Poulsen været ude at se landminernes virkning rundt om i verden, og nu er de jo så faset ud. Så det er vi enige om, der er jo ikke tale om, at vi her i salen har nogle gode, som overhovedet ikke vil skade nogen, og så nogle onde, som vil skade så mange som muligt. Det er jo ikke sagen. Vi sidder her med en forhandlingsposition, som det brede flertal står bag, og som skal sikre, at de store lande, de store forbrugere eller de, der har disse våben og producerer disse våben, kommer til at fjerne dem, som ikke har selvdestruktionsmekanisme.

Man kan ikke sige det så enkelt, som hr. Jørgen Poulsen gjorde, at det er et våben, der aldrig burde kunne bruges. For som forsvarsministeren jo meget præcist sagde i sit oplæg, og som hr. Nonbo også var inde på, og som hr. Tom Behnke har været inde på, er der jo nogle situationer, hvor det altså er det mindst skadelige våben i forhold til at skulle bruge meget store bomber for at prøve at nå det samme mål, og det vil sige smadre en infrastruktur, som det jo kan tage år at få genopbygget. Altså, man kan forestille sig en meget nødvendig bro i et område; den får man jo smadret, hvis man bruger bomberne. Hvis man bruger klyngeammunition, får man ikke smadret broen, og det vil sige, at civilbe-

folkningen kan arbejde og leve videre i området bagefter, hvis der altså er selvdestruktionsmekanisme på.

Jeg vil bekræfte over for hr. Dyrby – og takke for tilslutningen og for, at vi får ro til føre de forhandlinger, som vi fører begge steder, og som vi i FN-sporet er glade for at kunne få lov at lede – at vi selvfølgelig vil melde tilbage i løbet af 2008 om, hvordan det går i de to spor. Så jeg skal nok sørge for, at Folketinget bliver orienteret, sådan som vi jo også gjorde med WTO-forhandlingerne og andre forhandlinger, som er løbende. Også her vil vi selvfølgelig inddrage dette ønske og respektere det, og vi vil altså også inddrage partierne bag forslaget til vedtagelse i forbindelse med anvendelse af dansk klyngeammunition.

Så vil jeg videre sige, at det jo godt kan være meget smart at sætte sig ned og sige, at vi vil have det totale, og så ikke få noget som helst. I den praktiske verden, hvis jeg nu er et offer på marken, vil jeg faktisk være glad for en dansk position, som sikrer, at jeg ikke får klyngeammunition i hovedet, som ikke selvdestruerer. Jeg vil være meget mere ked af en position som Pernille Frahms og hr. Frank Aaens, hvor jeg får en masse ammunition i hovedet uden selvdestruktion, fordi Frahm og Aaen og Poulsen ønskede et totalt forbud, som de ikke kunne få ...

Kl. 14:42

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Frank Aaen, fru Pernille Frahm, hr. Jørgen Poulsen.

Kl. 14:42

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Fru Pernille Frahm – jeg har lov at sige fru Frahm. Fru Frahm og hr. Aaen og hr. Poulsen.

Kl. 14:43

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Der skal ikke diskuteres med formanden her. Man tiltaler med hr. Frank Aaen, fru Pernille Frahm og hr. Jørgen Poulsen.

Kl. 14:43

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Tak, hr. formand.

Jeg ville som offer være meget ked af at have haft disse støtter – hr. Frank Aaen, fru Pernille Frahm og hr. Jørgen Poulsen – fordi de ikke har hjulpet mig af med de ting, der kunne have været undgået.

Den position deler vi jo faktisk også med Finland, Holland og Sverige. Lad mig minde om, at Sverige netop har haft en tilsvarende debat, og der sagde den svenske udenrigsminister den 1. april, at det i den her forbindelse vil være afgø-